

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
МАТВІЙЧУК ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ
УХВАЛА

25 жовтня 2019 р. Київ

6755/0/18-19

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчук Віктор Володимирович, попередньо вивчивши та перевіrivши дисциплінарну скаргу Ансіфорової Марини Сергіївни стосовно судді окружного адміністративного суду міста Києва Качура Ігоря Анатолійовича,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 10 жовтня 2019 року надійшла дисциплінарна скарга Ансіфорової М.С. на дії судді окружного адміністративного суду міста Києва Качура І.А.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя вказана скарга (єдиний унікальний номер А-5666/0/7-19) передана для попередньої перевірки члену Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчуку В.В.

У скарзі висловлено прохання притягнути до дисциплінарної відповідальності суддю Качура І.А. з підстав зазначення в електронній декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування завідомо неправдивих відомостей або умисного не зазначення відомостей, визначених законодавством. Скаржник вказує, що задеклароване майно не відповідає рівню доходів судді та членів його родини.

За результатами попередньої перевірки, оцінюючи відомості, викладенні у дисциплінарній скарзі Ансіфорової М.С. варто зазначити таке.

Допущення суддею порушень, які мають наслідком дисциплінарну відповідальність судді відповідно до пункту 10 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» за своєю природою є видом порушень вимог законодавства у сфері запобігання корупції.

Водночас центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику є Національне агентство з питань запобігання корупції (стаття 4 Закону України «Про запобігання корупції» (далі — Закон).

За приписами статті 11 вказаного Закону саме Національне агентство з питань запобігання корупції здійснює в порядку, визначеному Законом, контроль та перевірку декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зберігання та оприлюднення таких декларацій, проводить моніторинг способу життя осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Крім того, з метою виконання покладених на Національне агентство повноважень, воно має визначені статтею 12 вказаного Закону права.

Також частиною третьою статті 12 Закону визначено, що у разі виявлення ознак адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, уповноважені особи Національного агентства складають протокол про таке правопорушення, який направляється до суду згідно з рішенням Національного агентства. У разі виявлення ознак іншого корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення, Національне агентство затверджує обґрунтований висновок та надсилає його іншим спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції. Висновок Національного агентства є обов'язковим для розгляду, про результати якого воно повідомляється не пізніше п'яти днів після отримання повідомлення про вчинене правопорушення.

Відповідно до частини першої статті 50 Закону повна перевірка декларації полягає у з'ясуванні достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірці на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення і може здійснюватися у період здійснення суб'єктом декларування діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, а також протягом трьох років після припинення такої діяльності.

Обов'язковій повній перевірці підлягають декларації службових осіб, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, суб'єктів декларування, які займають посади, пов'язані з високим рівнем корупційних ризиків, перелік яких затверджується Національним агентством.

Національне агентство проводить перевірку декларації на підставі інформації, отриманої від фізичних та юридичних осіб, із засобів масової інформації та інших джерел, про можливе відображення у декларації недостовірних відомостей.

З огляду на вказане, встановлення факту, зокрема зазначення у декларації завідомо недостовірних відомостей або незазначення таких відомостей можливе лише вказаним вище уповноваженим органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, який наділений відповідними компетенціями, зокрема щодо контролю та перевірки декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави, а також моніторингу способу життя суб'єктів декларування.

Такого правового висновку щодо застосування норм права дійшов Верховний Суд (постанови від 8 листопада 2018 року та 18 лютого 2019 року у справах № 9901/669/18, № 855/35/19)

Моніторинг способу життя суб'єктів декларування здійснюється Національним агентством на підставі інформації, отриманої від фізичних та юридичних осіб, а також із засобів масової інформації та інших відкритих джерел інформації, яка містить відомості про невідповідність рівня життя суб'єктів декларування задекларованим ними майну і доходам (частина друга статті 51 Закону України «Про запобігання корупції»).

Отже, Вища рада правосуддя не наділена повноваженнями здійснювати перевірку декларацій осіб уповноважених на виконання функцій держави, а також моніторингу способу життя суб'єктів декларування.

Згідно з пунктами 3, 4 частини другої статті 107 Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-VII «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити конкретні відомості про наявність

у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують викладені у дисциплінарній скарзі відомості.

Разом з тим, наведені у дисциплінарній скарзі доводи про зазначення в електронній декларації неправдивих, на думку Ансіфорової М.С., відомостей суддею Качуром І.А., не підтверджені фактичними даними (свідченнями, доказами).

Пунктом 3 частини першої статті 44 Закону України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаргнику, якщо вона не містить посилення на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Враховуючи те, що під час попереднього вивчення та перевірки встановлено, що у скарзі відсутні посилення на фактичні дані (свідчення, докази), які безумовно свідчили б про наявність у діях судді Качура І.А. ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», дисциплінарна скарга підлягає залишенню без розгляду та поверненню.

Керуючись пунктами 1, 2 частини першої статті 43, пунктом 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу залишити без розгляду та повернути скаргнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

В.В. Матвійчук